

ΕΚΛΟΓΕΙΣ ΚΑΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ.

Ἀνοίγει ἓνα κι' ἄλλο βουλευτικὸ παλάτι,
καὶ τόσων δεσποινίδων χερὰκια τρυφερά
τὴν λερωμένη σφίγγουν χεροῦκλα τοῦ χωριάτη,
καὶ 'στὸ χαλὶ πατοῦνε ποδάρια βρομερά.
Μὴν κάθεσθε ἀπ' ἔξω, 'στὴ σάλα μας ὀρίστε,
μὴ στέκεσθε ὁλόρθος, 'στὸν καναπέ καθίστε.

Τί κάνει ὁ κουμπάρος; ῥωτοῦνε 'στὰ σαλόνια,
μὰ ἔξαφνα τοὺς λένε οἱ φίλοι του χωριάτες
πῶς ὁ πτωχὸς κουμπάρος ἐδῶ καὶ τρία χρόνια
τὸν ὕπνον τῶν δικαίων 'στὰ μνήματα κοιμᾶται.
Καλὲ ἀλήθεια λέτε πῶς 'πέθαν' ὁ καυμένος;

Μὰ τί χρυσὸς κουμπάρος, καὶ νᾶναι πεθαμένος;

Τί κάνει ἡ κουμπάρα; ὁ ψυχογιὸς τί κάνει;
κι' ὁ Κωνσταντῆς ὁ βλάμης δουλεύει μὲ τὸ κάρρο;
— Ἀμμι κι' αὐτὸς ὁ μαῦρος κοντεύει ν' ἀποθάνη,
καὶ γρήγορα θὰ πάη νὰ εὔρη τὸν κουμπάρο!
— Μωρὲ κι' αὐτὸς πεθαίνει; μοῦ ἔρχεται νὰ σκάσω...
ἀκοῦς ἐκεῖ δηὸ ψήφους εἰς τὸ χωριὸ νὰ χάσω!

Οἱ υποψήφιοί μας μὲ τόση προθυμία
γὰρ μᾶς τοὺς ἐκλογεῖς των φροντίζουνε νὰ μάθουν
πῶ! πῶ! καὶ ἂν ἐρχόταν καμμιὰ ἐπιδημία,
τί συμφορὰ μεγάλη ἠθέλανε νὰ πάθουν!
Νὰ χάσουν τόσους ψήφους σὲ τούτῃ τῇ στιγμή;
τί θάνατος γιὰ τούτους καὶ πόσοι στεναγμοί!

Φθάνει νὰ ἦσαι μόνο δημότης περασμένος,
καὶ ἂν πεθάνης δίχως κανέναν νὰ σὲ κλάψῃ,
ὁ υποψήφιος σου θὰ κλάψῃ ὁ καυμένος,
καὶ μιὰ νεκρολογία ἴσως γιὰ σένα γράψῃ.
Καὶ τί τιμὴ μεγάλη καὶ ὕψος μεγαλείου
τὰ δάκρυα νὰ ἔχῃς ἑνὸς υποψηφίου!

Ὡ ἐκλογεῖς δημόται, ἂν θέλετε τῶνόντι
μεγάλῃ νὰ ἰδῆτε τὴν κλασικὴν σας γῆ,
μὴ σᾶς πονέσῃ τώρα οὐτ' ἓνα μόνο δόντι
προτοῦ νὰ τελειώσῃ ἡ νέα ἐκλογὴ.
Φόρέσετε φανελλαις καὶ μάλλινα τσουράπια,
καὶ τρώγετε ἀκόμη καὶ τοῦ σιδήρου χάπια.

Μὲ γούναις καὶ ταμπάρα 'στοὺς δρόμους περπατεῖτε,
γιὰ τὴ ζωὴ σας τώρα μεγάλη προσοχή,
Σόμπαις, φωτιαῖς 'στὰ σπήτια ὡς ὅτου νὰ καῖτε,
μακρὰ ἀπὸ τὸ κρῦο, τὴ λάσπη, τὴ βροχή.
Φαγῇ, κρασί, καὶ γλέντι, αὐτὰ τὰ τρία μόνο,
καὶ ὁ Μπουρδούσης τώρα ἀξίζει ἓνα θρόνο.

Καὶ ἅμα βασιλέψῃ τῆς ἐκλογῆς ἡ μέρα,
καὶ 'δοῦμε τοὺς καινούριους ἀντιπροσώπους, τότε
πηγαίνετε, ἂν θέτε, 'στὰ Θυμαράκια πέρα,
ν' ἀναπαυθῆτε 'λίγο, καλοὶ μου συνδημόται.
Οὔτε λεπτὸ πιά ἓνα θ' ἀξίξῃ ἡ ζωὴ σας,
καὶ οὔτε θὰ σᾶς κλαίῃ ὁ νέος βουλευτὴς σας.

'Στοὺς τάφους σας μονάχα ἡ δόξα θὰ κατέβῃ,
τῆς νίκαις μας νὰ ψάλλῃ, τὴν Ποῦντα καὶ τὴν Πόλι,
καὶ γύρω σας μαρούλια καὶ σκόρδα θὰ φυτεύῃ,
νὰ τρῶτε κάπου κάπου σ' αὐτὸ τὸ περιβόλι.
Καὶ ἴσως σᾶς τρομάξῃ καμμιὰ φορὰ 'στὸ μνημα
ὁ λόγος τοῦ Δὲ Κάστρου ἀπ' τῆς βουλῆς τὸ βῆμα.

Souris.

ΔΙΚΗ ΒΕΛΕΝΔΖΑ

(Ἀγορεύσεις συνηγόρων)

Ἐκ τῶν σημειώσεων τοῦ ἐκ Σύρας ἀναποκριτοῦ ἡμῶν
ἀρούμεθα τὰ κυριώτερα σημεία τῶν ἀγορεύσεων τῶν κυρίων
συνηγῶρων.

Πάλιν προσπίπτει ὑπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡμῶν εἰς ἀδάμας
τοῦ δικηγόρου Τόμαν. Ὡς τελευταῖον ἐπιχείρημα ἐν τῷ
λόγῳ του προέβαλεν ὅτι τὸν θρασυβούλον Βελένδζαν, υἱὸν
ἥρωος, ἥρωα αὐτὸν τὸν ἰδίον, δὲν πρέπει οὔτε νὰ **τολμώ-**
μεν νὰ κατηγορήσωμεν.

Ἰσπερ ἀπ' αὐτὸ δύνασθε νὰ πληροφορηθῆτε ὅτι ἐν ὄλῳ
ὁ κ. Τόμαν ὠμίλησε δυνάμει ὥρας.

Συνεδρίασις 29ης Νομβρίου, ὥρ. 9 1/2 π. μ.

Τὸν λόγον ἔχει ὁ κ. **Ποσειδῶν.**

Ἡ δικαιοσύνη κατ' αὐτὸν ἡπατήθη παραπέμψασα τοὺς
κατηγορουμένους, δι' ὅπερ ὧς Ἱερεμίαι δέον νὰ κλαύσωμεν
τὴν τύχην αὐτῶν, καταστραφέντων.

Ἀναγινώσκει τὴν ἐκ Πρεβίσης εἰς τὸν Αἰῶνα καταχω-
ρισθεῖσαν ἐπιστολὴν τοῦ Καραβέλα (ταχυδρομικοῦ ἔπι-
στάτου παυθέντος) δι' ἧς καταγγέλει μυσίας καταχρήσεις
καὶ παραχαράξεις πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὅτι τὰ πλαστὰ κυκλο-
φοροῦσιν ἀπὸ τοῦ 1872 καὶ πρὶν καὶ δὲν παρεχάχθησαν
ἤδη.

Θίγει τὸ ζήτημα ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἐνοχοί, ἀλλ' ἐκεῖ

νοι θά ἔλθωσιν ἐνώπιον τοῦ Βίδικου Δικαστηρίου, ἡ δὲ εὐθὺν ἐπείσεν ἐπὶ τοῦ Βελέντζα, ὅστις ὑπῆρξεν εὐτυχής, διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην δὲν ἀνεκαλύφθησαν καὶ ἄλλα ἐγκλήματα ἐν Ἑλλάδι, ὅπως ἀποδοθῶσι τῷ Βελέντζα, διὰ τὸ ἀποφύγωσιν ἄλλοι τὴν τότε καταφορὰν τῆς κοινῆς γνώμης.

Ὡς ἐπιτήδειος πλοίαρχος ὁ εἰσαγγελεὺς, βλέπων τὰς πολλὰς ὑφάλους, ἔρριψε τὸ ἡμισυ τοῦ φορτίου, ὅπως σώσῃ τὸ ἕτερον ἡμισυ, καὶ ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς κατηγορίας, ἐζήτησε τὴν ἐνοχὴν τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ κυκλοφορίᾳ κιβδηλῶν.

Τοῦτο διὰ τὸ δύνηθαι νὰ προφυλάξῃ τὸ καταξοχιζόμενον ὕψος τοῦ κατηγορητηρίου.

Ἐὰν ὁ Καϊμάκης ἐπώλησεν εἰς τὸν Α. Βελέντζαν πράγματι ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Βελέντζα, διατί ὁ Α. Βελέντζας κατηγορεῖται; Ἐὰν δὲ ὁ Καϊμάκης δὲν ἐπώλησεν εἰς τὸν Ἀχ. Βελέντζαν, τότε διατί ὁ Καϊμάκης κατηγορεῖται; Καὶ ἐὰν κατηγορεῖται ὁ Ἀχιλ. Βελέντζας διότι ἡγόρασεν ἀπὸ τὸν Καϊμάκην, ὅστις λέγει ἀληθῆ, τότε διατί νὰ μὴν ἔλθῃ κατηγορούμενος καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη καὶ ὁ Σταμούλης, καὶ ὁ Γρηγοράκης, κατέχοντες κιβδηλὰ;

Τὸ βούλευμα ἀπαλλάσσει τὸν Π. Καϊμάκην, διότι θεωρεῖ ἀπίθανον ὁ πατὴρ νὰ φθάσῃ εἰς τοιαύτην ἠθικὴν κατὰπτωσιν, ὥστε νὰ συμπαρασύρῃ τὸν υἱὸν του εἰς τὸ ἐγκλημα, διατί ὅμως δὲν φέρει καὶ τὸν Ἰωάν. Βελέντζαν εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν, ἀπέναντι τοῦ πατρὸς του;

Ὁ Ἀχ. Βελέντζας δὲν ἐδίδαξε τὸν υἱὸν του νὰ παραχαράτῃ, ἀλλὰ νὰ πολεμῇ, νὰ πίπτῃ εἰς τὰς μάχας, καὶ ὅταν τὸ ἀκούῃ νὰ λέγῃ «Πρὸς τοῦτο τὸν ἐγέννησα.»

Ἐὰν ὁ Ἀχ. Βελέντζας δὲν ἐνθυμεῖτο τὸ πρῶτον πόθεν ἡγόρασε τὸ γραμματόσημον καὶ ἂν ἦτο πλαστὸν, τίς ἐξ ἡμῶν ἀγοράσας τὸ ἐνθυμεῖται τὸ πόθεν, ἢ καὶ τὸ παρετήρησέ ποτε ἐὰν ἦναι κιβδηλόν;

Δὲν ἀνεγνώρισαν τὸ πλαστὸν γραμματόσημον οἱ εἰδικοί ἄνδρες, ὁ Βουγιούκας ποῦ τὰ τυπώνει, ὁ Χαλκοκονδύλης ποῦ τὰ πωλεῖ καὶ τόσοι ἄλλοι, καὶ θὰ τὸ ἐγνώριζεν ὁ γέρω χωροφύλακας Βελέντζας; Οὔτε ὁ Π. Θεοδώρου τὸ ἀνεγνώρισεν, ἀλλὰ τὸ ὑπωπτεύθη, ἐπειδὴ ὑπῆρχεν ἑλλειψὶς 20 λεπτοῦ γραμματοσήμου.

Ἐὰν ὁ Βελέντζας εἶχεν ἑλλειμμα 600,000 δραχ. ἤθελε συλλογισθῇ εἰσέτι 3,000 γραμματόσημον, ὅπερ ἔλαβε διὰ τὰς ἀνάγκας του;

Ἀλλ' ὁ εἰσαγγελεὺς ἔλαβε τὸ νέον καὶ φοβερὸν ὄπλον τῆς κατηγορίας, τὴν τορπίλῃν τοῦ βασιφοῦρου Μπούμπουλη. Ὁ καλόγηρος ὅμως αὐτός, ὅστις ἀντὶ νὰ ἀσχολῆται εἰς λειτανείας καὶ προσευχάς, τρώγεται μὲ τοὺς ἀνωτέρους του, ψεύδεται λέγων ὅτι ἀντὶ νὰ ῥίψῃ τὸ ὄμμα του εἰς τὴν ἐν τῷ κιβωτίῳ τοῦ ἡγουμένου τσικολάταν καὶ τὰ σύκα, τὸ ἔρριψεν εἰς τὰ γραμματόσημα.

Ὁ ἡγούμενος ὅμως δὲν ἐφάνη βλάβη, ὥστε νὰ συμπαραλάβῃ τὸν Σατάν καὶ τὸν θέσῃ ἐπὶ τοῦ κιβωτίου του, ὅπως ἔδῃ τὸ περιεχόμενον. Ἀλλ' ἐὰν ὁ καλόγηρος λέγῃ τ' ἀληθῆ, διατί ὁ ἡγούμενος νὰ μὴν παρακάθηται εἰς τὸ ἐδῶλιον, ἀλλὰ νὰ ἦναι μάρτυς; Ἀποδείξῃς ὅτι αὕτῃ ἡ κατηγορία πρώτη δὲν τὸν ἐπίστευσε.

Καὶ οὕτω φέρει τὸν ἡγούμενον, τὸν κάτοχον τριῶν ὀκτάδων γραμματοσήμου, ὡς μάρτυρα κατὰ τοῦ Βελέντζα, ὅστις εἶχεν 78 γραμματόσημα, ἦτοι ἐν δράμι.

Ἀλλ' ἀντὶ ὁ Μπούμπουλης νὰ σκεφθῇ τὸ «Ἄφες ἡμῖν τὰ ὠρελήματα ἡμῶν», ἐπαγγέλλεται τὸν ῥηδιούργον καὶ προδότην, ἐξοριζόμενον ἀπὸ Μονῆς εἰς Μονήν, ἐφαρμόζων

ἐφ' ἑαυτοῦ τὸ τοῦ Κοραῆ· «Ἀμαθὲς καὶ κακοήθης, ἀκαμάτης καὶ φαγὰς, ἄλλο δὲν τῷ μένει πλέον παρὰ νὰ γενῇ παπᾶς.»

Ὁ Βελέντζας δὲν ἦτο βλάβη νὰ στείλῃ 70 γραμματόσημα εἰς τὸν Σαρλῆν, ὅστις ἐγίνωσκεν ὅτι, δὲν ἔχει ἀλληλογραφίαν, μὴ ὦν ἔμπορος καὶ θὰ τὰ ἐξηγούρωνεν ἢ εἰς τὸ Ταμείον ἢ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον, ὅτε καὶ θὰ ἀνεκαλύπτετο.

Ὡς πρὸς τὴν κυκλοφορίαν, δι' ἣν κατηγορεῖ ὁ εἰσαγγελεὺς, διατί νὰ κατηγορηθῇ ὁ Ἀχ. Βελέντζας, καὶ οὐχὶ τόσοι ἄλλοι, ἐπίσης κυκλοφορήσαντες; Διότι εἶναι ἀδελφὸς τοῦ Θρ. Βελέντζα, διότι ἔπρεπε νὰ φιμωθῇ ἡ κοινὴ γνώμη, ἔπρεπε νὰ ῥιφθῇ ἐν δέλεαρ εἰς τὸ κοινόν, ἐν θύμα εἰς τοὺς φωνασκοῦντας.

Ἡγόρευσε ἐν ὄλῳ ὁ κ. Ποσειδῶν μίαν ὥραν.

Ἀνύσιος ὁρ. 11 π. μ.

Ἐπειδὴ οἱ Βελέντζαι ὑπῆρξαν τὸ ἄλφα τῆς κατηγορίας ἔπρεπε νὰ εὐρεθῇ τὸ ὠμέγα, ἢ τὸ τέρμα, καὶ ὡς τοιοῦτον ὠμέγα, ἐξελέγη ὁ Καϊμάκης.

Ἐὰν ὁ Ἠλ. Καϊμάκης ἦτο συνένοχος μετὰ τοῦ Θρασυβ. Βελέντζα, δὲν θὰ ἐφώτιζε τὴν ἀνάκρισιν κατ' αὐτοῦ, οὐδὲ θὰ ἔλεγεν ὅτι ὁ υἱὸς του ἐκλεψεν ἴσως τὸ γραμματόσημον ἀπὸ τοῦ Βελέντζα τὴν βαλλίτζαν, ἀλλὰ θὰ ἐκρυπτε καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς συνενόχους του.

Ἰσως ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη τὸ ἐκλεψεν ἐξ Ἀθηνῶν ἢ ἄλλος τις καὶ τοῦ ἔδωκε τὸ γραμματόσημον, πείσας αὐτὸν νὰ μὴ τὸν ὀνομάσῃ.

Ὅταν ὁ υἱὸς ἀνεχώρησεν ἐκ Χαλκίδος, ὁ Ἠλ. Καϊμάκης δὲν εἶχεν 20 λεπτον, καὶ ἂν εἶχε κιβδηλόν, δὲν θὰ τὸ ἀφινεν ἐκτεθειμένον ἐπὶ τῆς τραπέζης του, ὅπως τῷ τὸ κλέπτῃ ὁ υἱὸς του, ἀλλὰ θὰ τὸ ἐκρυπτε. Δὲν ἔδωκε δὲ εἰς τὸν υἱὸν του, διότι τότε καὶ ἐν Χαλκίδι θὰ ἐδίδεν εἰς τὸν ταχυδρόμον, παρὰ νὰ τὸ δώσῃ εἰς τὸν υἱὸν του, ὅπως τὸ ἐξαργυρώσῃ εἰς Ἀθήνας, ἐνθα μείζων ὁ κίνδυνος.

Ἐν ᾧ τοῦ Πέτρου Καϊμάκη ἡ κατηγορία προτιμᾷ τὴν πρῶτην ἀνάκρισιν, δι' ἣς ἐνοχοποιεῖ τὸν πατέρα του, τοῦ Ἀχ. Βελέντζα προτιμᾷ τὴν τρίτην, δι' ἣς ἐνοχοποιεῖ τὸν Ἠλ. Καϊμάκην.

Ἡ ὁ Καϊμάκης δὲν εἶχεν 20 λεπτον, ἢ εἶχε τοιοῦτο, ὅπερ ἡγόρασε παρὰ τοῦ Θρ. Βελέντζα, καὶ τότε θὰ τὸ ἐπώλει καὶ εἰς τὸν ἐπιστάτην τοῦ ταχυδρ. ὡς καὶ εἰς τὸν Βελέντζαν τὸ ἐπώλησεν, ἢ τὸ ἡγόρασεν ἐν ἀγνοίᾳ παρὰ τοῦ Θρ. Βελέντζα, ὡς ὁ Ἀχ. Βελέντζας ἐπίσης ἐν ἀγνοίᾳ τὸ ἡγόρασε παρὰ τοῦ Καϊμάκη.

Διατί νὰ μὴν πιστεύσῃτε ὅτι ὁ Ἀχ. Βελέντζας τὸ γραμματόσημον ἔλαβε παρὰ τοῦ υἱοῦ του, ἔχοντος τὰ 200 φύλλα, τὰ παρὰ τοῦ Θρασυβούλου στελλόμενα, καὶ οὐχὶ παρὰ τοῦ Καϊμάκη;

Ὁ Ἀχ. Βελέντζας, ὅπως μὴ ἐνοχοποιήσῃ τὸν ἀδελφόν του, ἀφ' οὗ δις ἠρνήθη, τὸ τρίτον, μαθὼν ὅτι τὸν Καϊμάκην ὑπωπτεύθησαν, διότι εὐρέθη εἰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ του τοιοῦτο καὶ ὁ Σταμούλης ἡγόρασε παρ' αὐτοῦ, ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ καὶ αὐτὸς τὴν εὐθύνην, εἰπὼν ὅτι παρὰ τοῦ Καϊμάκη ἡγόρασα, διότι καὶ ἐκεῖνος κατέθεσε κατ' αὐτῶν ὑπονοίας.

Ἐὰν ἦσαν συνεννοημένοι, διατί νὰ μὴ σώζωσιν ἀλλήλους, ἀλλὰ νὰ ἐπιρρίπτωσι κατ' ἀλλήλων τὸ ἐγκλημα;

Ἐὰν ὁ Σταμούλης εἶχεν ἀγοράσει ἀπὸ τὸν Καϊμάκην, ἀμα λαβὼν διαταγὴν νὰ ξεκάμῃ τὰ 20 λεπτα ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον, ὥρριψε νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ καὶ εἰς τὸν ἴδιον Καϊ-

μάκην και οὐχί εἰς τὸν ἐν Ξηροχωρίῳ Συνάδελφόν του. Ἀλλὰ βεβαίως ἐν γνώσει τὰ εἶχεν ἀγοράσει ὡς πλαστὰ εἰς τιμὴν ἐκπεπτωκυῖαν, καὶ δὲν ὠνόμασε τὸν πωλητὴν, ἀλλὰ τὸν Καϊμάκην, ὅπως σώσῃ τὸν πωλητὴν, καὶ ἀφ' οὗ εἶδεν ὅτι εἶχον ὑποπτέυσαι τὸν Καϊμάκην ἐνεκεν τῆς ἐπὶ τοῦ τοιούτου εὐρέσεως εἰς Ἀθήνας τοῦ κιβδηλοῦ φύλλου, ἵσως δὲ καὶ κατ' εἰσήγησιν ἄλλων.

Ὁ Καϊμάκης τοσάκις εἶχεν ἐγγράφως εἰδοποιήσει τὸ ὑπουργεῖον ὅτι δὲν ἔχει γραμματόσημον 20 λεπτον, καὶ ἐζήτηι τοιοῦτο, καὶ δὲν ἦτο βλάξ εἰτα νὰ θέσῃ εἰς κυκλοφορίαν τοιοῦτο ἐντὸς τῆς περιφέρειας του, καὶ δὲν κιβδηλον, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ ὅτι θὰ εἴλκευεν ἐν πρώτοις τὴν προσοχὴν τῶν γνωσκόντων ὅτι πρὸ πολλοῦ δὲν εἶχε καὶ ἐζήτηι εἰ κοσάλεπτον. Ἡ δύνατο δὲ νὰ περιμελῇ εἰσέτι 15 ἡμέρας, ὁπότε θὰ ἐξετυποῦτο 20 λεπτον, ὡς τὸν ἐβεβαίωσεν τὸ ὑπουργεῖον, καὶ τότε, ἐὰν εἶχεν, ἡ δύνατο νὰ κυκλοφορήσῃ ἀφόβως χιλιάδας.

Πιθανὸν ὁ ταχυδρ. ἐπιστάτης Ξηροχωρίου, ἐνθα εὐρέθη 12.000 20 λεπτῶν, ἐν ᾧ οὐδαμοῦ ἐν Ἑλλάδι ὑπῆρχε τοιοῦτο, καὶ ἐξώδεσε κιβδηλον καὶ τῷ ἐπερίσσευσε τὸ γνήσιον, καθ' ὃ καὶ ὁ Μαρῖνος ἐξεφράσθη, καὶ αὐτὸς νὰ ἦτο συνεννοημένος μετὰ τὴν πηγὴν καὶ νὰ ἐπώλησε καὶ πρὸς τὸν Σταμούλην καὶ ἄλλους.

Ἐὰν ὁ Καϊμάκης ἦτο συνεννοημένος μετὰ τὸν Θρ. Βελέντζαν νὰ τῷ πέμψῃ πρὸς ἐκποίησιν κιβδηλον γραμματόσημον, θὰ ἐσχίζε τὴν ἐπιστολὴν του περὶ ἀποστολῆς κατὰ παραγγελίαν 200 φύλλων καὶ δὲν θὰ τὴν παρέδιδε τῇ ἀνακρίσει.

Ὁ Θρ. Βελέντζας δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ ἐκμυστηρευθῇ εἰς τὸν Καϊμάκην ὅτι ἔχει νὰ τῷ ἐκποιήσῃ κιβδηλον, διότι δὲν θὰ τὸν ὑπόπτειν, ἐὰν τῷ ἐδίδε τὸ γραμματόσημον ὡς γνήσιον, ἀφ' οὗ ἦτο γνωστότατον ὅτι τέως ἦτο ταμίας καὶ ἡ δύνατο νὰ ἔχῃ γραμματόσημον παντὸς εἶδους γνήσιον.

Ἡγόρευσε δύο ὥρας.

Ἦρα 2 1)2 μ. μ.

Θανόπουλος. Διατί νὰ ἔλθῃ κατηγορούμενος ὁ Ἰωάννης Βελέντζας, διότι ἐθεάθησαν εἰς χεῖράς του γραμματόσημα ἐν δέματι, ἀγνωστοῦ ἀξίας, οὐχί δὲ καὶ ὁ ἡγούμενος Σημεῶν Παπαδημητρίου, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῦ ἐπίσης ἐθεάθησαν γραμματόσημα;

Ἄλλως ὁ Ἰω. Βελέντζας ἀπλῶς μετέφερεν καὶ δὲν κατεσκεύασεν, οὐδὲ ἐκυκλοφόρησεν γραμματόσημα, ἐν ᾧ ὡς υἱὸς ἐδικαιοῦτο νὰ μὴ προδώσῃ τὸν πατέρα του.

Ὁ εἰσαγγελεὺς παραδέχεται ὅτι δὲν κατεσκεύασεν, ἀλλὰ τίς εἶπεν ὅτι ἐκυκλοφόρησεν;

Ὁ Ἰω. Βελέντζας, οὐ μόνον δὲν ἐκυκλοφόρησεν, ἀλλὰ καὶ νομίσας ὅτι τὸ εἰς χεῖράς του παρὰ τοῦ Θρ. Βελέντζα παραδοθὲν δέκαλεπτον ἦτο προϊόν ἐγκλήματος ὅπως μὴ ἐνοχοποιηθῇ, κατέκαυσεν αὐτό. Πότε λοιπὸν καὶ ποῦ ἐκυκλοφόρησε;

Τὸ δέμα ὅπερ ὁ Ἰωάννης μετέφερεν εἰς Χαλκίδα ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 27 Ἀπριλίου δὲν εἶχε γραμματόσημον, ἀλλὰ τε καὶ κατεστράφη καὶ δὲν ἐκυκλοφόρησε. Τὸ δὲ κυκλοφορήσαν, ἐν Σύρῳ, Ἀθήναις κλπ. ἐκυκλοφόρησε πρὸ τῆς 27 καθ' ἣν μετέφερε τὸ δέμα, καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπεμψεν εἰς Σύρον τῇ 18 Ἀπριλίου, ἐνᾧ ὁ υἱὸς του ἔφερεν, ἂν ὑποτεθῇ εἰς Χαλκίδα τοιοῦτο τὴν 27.

Ἦρως τῆς Θεσσαλίας καὶ ὁ Ἰωάννης ὡς προκύπτει ἐκ

τῶν ἐγγράφων τῶν ὀπλαρχηγῶν του ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐλευθερώσας ἀπὸ τὰς χεῖρας ληστῶν αἰχμαλώτους, καὶ τέλος τέλειος ἐπὶ πατραγαθία.

Ἡγόρευσε 1)2 ὥραν.

Εἰσαγγελεὺς. Ἀντικρούει ὅλα τὰ ἐπιχειρήματα τῶν προλαλησάντων συνηγόρων καὶ ζητεῖ τὴν ἐνοχὴν τῶν κατηγορουμένων.

Ὁρείλομεν νὰ δικάσωμεν ἀνεῦ προκαταλήψεως, λέγει ἡ ὑπεράσπισις, καὶ ὅμως ἡ ὑπεράσπισις ἐπικαλεῖται ὅσα ἐγγράφησαν ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων καὶ τοὺς παριστὰ ἥρωας κλπ. Ἀλλὰ ταῦτα δέον νὰ μὴ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν, διότι ἡ μὲν πατραγαθία εἶναι ἔργον τῆς ἱστορίας, ἡ δὲ φιλοπατρία εἶναι καθῆκον.

Καὶ ἐγὼ ὡς εἰσαγγελεὺς ἐκ καθήκοντος κατηγορῶ καὶ φροντίζω περὶ τῆς τελέσεως τῆς πράξεως, ὡς ἄτομον δὲ θὰ λυπηθῶ διὰ τὴν τυχὸν φυλάκισίν των.

Ἔφεραν τὸν Καϊμάκην ἢ τὸν Βελέντζαν, ἐν ᾧ εἰσὶν ἄθωοι, διότι ἐζήτουν ἐν θύμᾳ ὅπως φιμωθῇ ἡ κοινὴ γνώμη, εἶπεν ἡ ὑπεράσπισις. Τότε διατί νὰ μὴ ληφθῇ ὡς θύμα ὁ Σχρλῆς, εἰς χεῖρας τοῦ ὁποῦ τὸ πρῶτον κατεσχέθη τὸ γραμματόσημον, ἀλλὰ οἱ μεγάλοι καὶ δυνατοί, οἱ ἥρωες Βελέντζαι;

Ὁ Ἀχ. Βελέντζας ἡ δύνατο νὰ πέμψῃ χρήματα πρὸς τὸν Σαρλὴν διὰ τῆς Μοιραρχίας, ἥτις ἔχει πάντοτε ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν λοιπῶν Μοιραρχῶν, καὶ δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ πέμψῃ γραμματόσημον.

Προκειμένου περὶ ἐγκλήματος, δὲν δύναται ἡ Εἰσαγγελία νὰ προσαγάγῃ συμβόλαια ἐξ ὧν νὰ προκύπτῃ ἡ ἐνοχὴ. Πάντοτε δι' ἐνδείξεων καὶ περιστατικῶν κατηγορεῖ, συνδυσζομένων.

Ἐὰν ὁ Ἰωάννης κατέστρεψε καὶ δὲν ἐκυκλοφόρησε τὰ ἐν τῷ δέματι γραμματόσημα ὅμως συμμεθεῖζεν ὡς συστασιώτης καὶ διὰ τῆς συστάσεως εὐθύνεται διὰ τὰ παρὰ τῶν ἄλλων ὁμολογουμένως κυκλοφορήσαντα.

Ἡγόρευσε 1)2 ὥραν.

Τυπάλδος. (Ἀρχεται). «Μακάριος, ὃς εὖρε φρόνησιν καὶ ὁ διηγούμενος εἰς ὧτα ἀκουόντων» παρ' ἡμῖν. «Καλότυχος ὁ φρόνιμος ποῦ ἔφησε τὰ κάστανα με τοῦ τρελλοῦ τὸ χεῖρι». «Καλότυχος ὅμως ποῦ ἔφαγε τὰ κάστανα». Ἄλλοι ἔφαγαν τὰ κάστανα, καὶ οἱ ἄθωοι σύρονται εἰς τὰς φυλακάς, μὴ εὐρίσκοντες ἀκρόασιν εἰς ὧτα ἀκουόντων. Οἱ ἄλλοι θέλουσι δώσῃ δίκας εἰς ἄλλο δικαστήριον.

Οἱ φρόνιμοι θέλουσι δώσῃ ἄλλας δίκας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Κρίσεως. Ἀλλ' εἶδατε καὶ ἠκούσατε ὅτι ἂν ἀφῖναν τὸν Θρ. Βελέντζαν, ἤθελε λογαριασθῇ με τοὺς φρονίμους ἐνώπιόν σας ὅταν ἀπελογεῖτο. (Ἐπὶ τὸ Δημοσθενικώτερον ἵνα ξεκουρασθῇ παρακαλεῖ τὸν Θανόπουλον ὅστις τῷ ἀναγινώσκει δλόκληρον τὴν πρότασιν τοῦ εἰσαγγελέως καὶ τὸ βούλευμα ἐκ τοῦ Αἵματος).

Ὁ Θρ. Βελέντζας παρεπέμφθη παρὰ τῶν δικαστῶν καὶ εἰσαγγελέων, οἵτινες ἐνεφάνισαν εἰς ὅλους τοὺς τυχόν ἐξετασθέντας μάρτυρας, μὴ ἀναλαμβάνοντες εὐθύνην ἀπέναντι τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ τοὶ ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀθωώτητα τῶν κατηγορουμένων. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ πράκτωρ τῆς Ρώμης, καὶ τοὶ συμπαθῶν τῷ Ἰησοῦ, τὸν παρέπεμψε νὰ δικασθῇ ἀπονίψας τὰς χεῖρας.

Οἱ μέχρις χθὲς φίλοι τοῦ Βελέντζα ἠνώθησαν με τοὺς ἐχθρούς του, ὅπως ἐξεγείρῃσι θύελλαν κατ' αὐτοῦ καὶ τῶν διαφημιζομένων κεκουργίων του. Μήπως ὁ Σωκράτης δὲν ἐθεωρήθη διαφθορεὺς τῆς νεολαίας καὶ ἐπὶ τὸ κώνειον, ὁ Ἀ-

φιστείδης δὲν ἐξωστρακίσθη, ὁ Ἰησοῦς δὲν ἐσταυρώθη; Καὶ ὁ Βελέντζας πάσχει. Ἄλλ' αὐτὸς δὲν ἐστρεψε τὸ βῆμα ἐνώπιον τῶν Τούρκων καὶ δὲν φοβεῖται τὸν θάνατον. φοβεῖται, τρέμει τὴν ἀτιμίαν.

Ὁ Βελέντζας κατηγορεῖται καὶ ἐπὶ ἀπάτῃ, παραχαράξει καὶ μέδων καὶ νοσφίσει· ἐπρεπεν ἄρα νὰ καταδιωχθῇ καὶ ἅπαξ νὰ δικασθῇ δι' ὅλα. Ἄλλ' εἰσάγονται μεμονωμέναι καὶ πρώτη ἡ βεβαιωτέρα θεωρουμένη, διότι σκοπεῖται νὰ παρουσιασθῇ ὁ Βελέντζας ὡς ἐγκληματίας, ἡ δὲ ἐπ' αὐτοῦ καταδίκη ἐστὶ καὶ πλᾶξ τοῦ τάφου τῶν Βελεντζαίων.

Ὅταν ἠκούσθησαν ἐναγόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν ὀνόματα ὑπουργῶν, ὁ εἰσαγγελεὺς εἶπε, παύσατε, ἀλλὰ τὸ συμβούλιον διαφωνεῖ, ὁ Ἀνακριτὴς ἐπαναλαμβάνει καὶ θέτει τὴν χεῖρα ἐπὶ τινος διασώμου ἄλλ' οὐχὶ ἐπισώμου κυρίας, ἀναπαύεται εἰς τινὰ πρῶν πρόεδρον τῆς βουλῆς, ἐνεκεν τῆς φιλίας πρὸς τὸν ὁποῖον ὁ εἰσαγγελεὺς ἐκίρει ἐαυτὸν καὶ οὕτω ὁ Βελέντζας πάλιν ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος παραπέμπεται μόνον, διότι ὁ Μπένσης κατάρθρωσε νὰ ἐφαρμόσῃ ἐπὶ τοῦ Βελέντζα τὸ vox populi, vox dei.

(Ὁ πρόεδρος συνιστᾷ τῷ συνηγόρῳ πραγματευομένῳ ἐκ πλαγίου περὶ τῶν συνενοχῶν τοῦ Βελέντζα ὑπουργῶν νὰ ἐπανέλθῃ ἐπὶ τῆς οὐσίας, ὁ δὲ συνηγόρος ἀπαντᾷ· αὐτὴ εἶναι ἴσα ἴσα ἡ οὐσία, κ. πρόεδρε (γέλως).

Τὴν 25 Ἀπριλίου ὁ Βελέντζας ἐξηλέγχθη ὡς ἐλλειμματίας καὶ διεδόθη ἡ φήμη ὡς ἐγκληματίου, τὴν δὲ 28 ὁ Καϊμάκης συνεπεία τῆς φήμης ταύτης τῷ ἐφόρτωσε καὶ τὴν κατηγορίαν τῆς παραχαράξεως.

Ὁ Καϊμάκης καὶ Λιναρᾶς ἴσως εἰσὶν οἱ αὐτουργοί, διότι δὲν θὰ ἐνοχοποιεῖ τὸν πατέρα του οὐδεὶς υἱός, οὐδὲ θὰ ὑπεξέφευγε μέχρι τέλους ὑπὸ μυρίας προφάσεις, πότε μὲν ὁ Λιναρᾶς λέγων ὅτι ὁ πατὴρ του τὰ ἐπεμψεν, εἴτε ὁ Καϊμάκης ὅτι εἰσὶν ἄλλα καὶ οὐχὶ τὰ πρὸς τὸν Ταμίαν πωληθέντα, διότι πρῆλθον ἡμέραι, πότε ὅτι ὁ πατὴρ του τὰ ἐπεμψε καὶ πότε ὅτι τὰ ἔκλεψε τοῦ πατρὸς του.

Ἰσως καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη, κατὰ τὴν εἰς Χαλκίδα διαμονὴν του, ἀντικατέστησε τοῦ πατρὸς του 20 λεπτὸν λαθραῶς μὲ κίβδηλον, καὶ ἔκαμε τὸν πατέρα του θύμα, τί πταίει ὁ Βελέντζας;

Ὁ Ὁρ. Βελέντζας ἐπεμψε μὲ τὸν υἱὸν του εἰς Χαλκίδα, ἐξ Ἀθηνῶν τῇ 27 Ἀπριλίου, 20 λεπτὸν πρὸς τὸν Καϊμάκη, ὡς λέγει ὁ εἰσαγγελεὺς, ἐν ᾧ τῇ 23—24 εἶχεν ἀπαγορευθῇ δι' ἐγκυκλίου ἡ χρῆσις του, καὶ γινώσκων ταύτην, ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του, ἡδύνατο νὰ κατασκευάσῃ ἄλλο ἐπιτετραμμένον, οἷον 30 λεπτὸν ἢ 10 λεπτὸν.

Ὅταν ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη λέγει ὅτι τὸ ἔκλεψε τοῦ πατρὸς του, ὁ υἱὸς τοῦ Βελέντζα δὲν εἶχεν ἐτι φθάσει εἰς Χαλκίδα ἐξ Ἀθηνῶν, διότι τῇ 24 ἀνεχώρησαν ἀμφότεροι, ὁ μὲν ἐξ Ἀθηνῶν, διὰ Χαλκίδα, μὲ τὸ δῆθεν γραμματόσημον, ὁ δὲ ἐκ Χαλκίδος δι' Ἀθήνας, φέρων τὸ πλαστὸν, ὅπερ ἐπώλησε πρὸς τὸ Ταμίον, κλέψας ἀπὸ τὸν πατέρα του.

Τὸ κατηγορητήριον δεικνύει ἡ γραμματῶσιν του παρ' ἐφέταις εἰσαγγελέως καὶ τοῦ Μπένσης, διότι δὲν ἐφρόντισαν ν' ἀνακαλύψουν τὸν τόπον τῆς κατασκευῆς, καὶ ἐν τούτοις κατηγοροῦν ὅτι κατασκευάσαν ἐν Ἀθήναις τὸν Ἀπρίλιον καὶ Μάιον κ. κ.

Δὲν πρέπει νὰ τεθῇ εἰς τοὺς ἐνόρκους ζήτημα μόνον κυκλοφορίας, διότι, ἐν ἡ περιπτώσει κατασκευάσαν, χωρὶς νὰ κυκλοφορήσουν, τότε εἰσὶν ἄθωοι, ἡ δὲ μεμονωμένη κυκλοφορία, ἀποταλεῖ ἴδιον ἐγκλημα.

(Ὁ πρόεδρος τῷ παρατηρεῖ ὅτι τοῦτο εἶναι ἐργασία τῶν Συνεδρῶν, κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ποινῆς, οἱ δὲ ἐνόρκοι

θ' ἀποφανθῶσιν ἐπὶ τῶν πραγματικῶν γεγονότων. Ὁ συνηγόρος ἀπαντᾷ· ἀδὲν θὰ μὲ μάθετε γράμματα, διότι ἐγὼ εἶπα. Ὁραῖον θὰ ἦτο νὰ ἐλέγαμεν εἰς τοὺς ἐνόρκους, «Βίπατε ὅτι ἔλαβε χώραν κλοπὴ, καὶ κατόπιν βλέπομεν ἐὰν ἦτο ξένον τὸ κλαπέν.» Διὰ διαφόρων δὲ Γερμανικῶν νόμων, οὗ, γερμανιστὶ ἀναγινώσκει, ἐν ᾧ καὶ «Ἑλληνιστὶ εἰσὶ μετεφρασμένοι, προσπαθῶν νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἰδέαν του, περιορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅστις τῷ λέγει ὅτι πρόκειται νὰ δικασθῶν οἱ κατηγορούμενοι κατὰ τὸ 19 τοῦ εἰδικοῦ περί γραμματοσήμου Νόμου, ὅστις παραπέμπει εἰς τὸ 235 καὶ ἐπόμε. Π. Ν. μόνον, ὡς πρὸς τὴν ποινὴν, καὶ εἰσὶ περιττὰ τὰ σχετικῶς λεγόμενα.

Ὁ Ὁρασ. Βελέντζας ἐζήτησεν ἄδειαν, ὅπως πωλήσῃ τὰ κτήματά του καὶ πληρώσῃ τὸ ἔλλειμμα τοῦ Ταμείου, ἀλλ' ὁ Καϊμάκης τὸν ἐπνίξε καὶ δὲν ἐπρόφθασε. Ὁ υἱὸς τοῦ Καϊμάκη ἦτο μέλος κιβδηλοποιῶν, καὶ ἐπεμψε καὶ πρὸς τὸν πατέρα του τὸ πρὸς τὸν Βελέντζαν καὶ τὸν Σταμούλην πωληθέν 20 λεπτὸν.

Οἱ καταδιώκοντες ἀδίκως τὴν Βελέντζαν εἰσὶν ἐξώλεις καὶ προώλεις.

Ἡ συνεδρίασις λήγει τὴν 7ην ὥραν, τοῦ κ. Τυπάλδου ἀγορεύσαντος θυώμυση ὥρα.

Συνεδρίασις 30 Νομβρίου ὥρ. 10 π. μ.

Μπιτζακτοῆς. Ἡ κατηγορία εἶναι σαθρά, διότι ἐὰν ἦσαν ἐνοχοὶ οἱ κατηγορούμενοι, ὁ Εἰσαγγελεὺς δὲν ἤθελε δευτερολογῆσαι.

Ἐπῆρχε τις ποιμενὶς ὠραιότατη ἀρνούμενη ὅλους τοὺς νέους. Ὁ πλουσιώτερος τοῦ χωρίου τὴν ἐζήτησε. Αὐτὴ ἤρνηθη. Οἱ γονεῖς τῆς τὴν ἐπειθανάγκασαν. Αὐτὴ ἤρνεϊτο νὰ δεχθῇ τὸν μνηστῆρα. Οἱ γονεῖς τῷ ἐπέστρεψαν τὴν ἀρσάβωνα. Ὁ νέος, ἔκλαιε. Οἱ συγγενεῖς ἐπέμενον ματαίως.

Τέλος ἐπῆλθον ἀπειλαὶ ἐκ μέρους τοῦ μνηστῆρος καὶ τῶν συγγενῶν, καὶ ἐπιστολαί, δι' ὧν ἠπείλουν νὰ φονεύσωσι τὴν μνηστῆρ καὶ τοὺς γονεῖς τῆς. Ἀλλ' ἡμέραν τινα ἔμαθαν ὅτι ὁ ἀδελφὸς τῆς μνηστῆς εὐρέθη κατακεκομμένος, τὸ δὲ ποῖμιον καμμένον. Ὅλοι ὑπώπτευσαν τοὺς συγγενεῖς τοῦ μνηστῆρος καὶ αὐτὸν, ὡς καὶ ὁ Ἀνακριτὴς Βιδιλάκης τὸν συνέλαβε. Καὶ ἐν τούτοις ἄλλοι ἦσαν οἱ ἐνοχοὶ. Οὕτω καὶ ἦν δύναται νὰ ἐπλανήθῃ ἡ δικαιοσύνη ἐκ τῶν ἐνδείξεων. Ἐνοχοὶ τότε, ἀν καὶ ὅλα ἦσαν κατὰ τοῦ μνηστῆρος καὶ τῶν γονέων του, ἦσαν οἱ συμμορίται τοῦ ληστοῦ Τρουμπούκη, οὗ συνέλαβεν ὁ λοχίας Στεφάνου.

Ἐβλήθη 1¼ τῆς ὥρας.

Παπαλεξανδρῆς (ὅσα καὶ ὁ Ἀνύσιος.) Ἐὰν ὁ Καϊμάκης ἐδικάζετο μόνος, οἱ δὲ λοιποὶ κατηγ. ἐφυγοδίκουν, δὲν ἦν δύνατο ποσῶ νὰ στηριχθῇ κατηγορία.

Τὸς υἱὸς θὰ ζητήσῃ συνένοχον τὸν πατέρα, διὰ νὰ παρὰδεχθῶμεν τὸν μῦθον τοῦ κ. Τυπάλδου;

Ὁ Καϊμάκης εἶναι ὁ φωτίσας τὴν δικαιοσύνην διὰ τῶν πληροφοριῶν καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Βελέντζα, ἄλλὰ τίς ἐμπαθεῖς καταθέσεις μαρτύρων τὸν ἔλαμαν ἀπὸ ὁδηγὸν τῆς δικαιοσύνης εἰς κατηγορούμενον.

Βίς Εἰρηχώριον εὐρέθη περίσσευμα γραμματοσήμου εἰκοσαλέπτου, διότι ἐγένετο χρῆσις κιβδηλοῦ.

Διὰ τὸ χωρικὸς Σταμούλης, καίτοι λαβὼν τὴν ἀπαγορευτικὴν ἐγκυκλίον τοῦ ὑπουργείου, ἐξηκολούθει νὰ κἄμῃ χρῆσιν 20 λεπτῶν ἀπαγορευθέντος; Βίμαι καὶ ἐγὼ χωρικός, πονηρὲς Σταμούλη, καὶ ἄ; κατοικῶ τὴν πρωτεύουσαν. Βίμαι καὶ ἐγὼ χωρικός, καὶ γνωρίζω τί ἐστὶ διὰ χωρικόν.

διαταγή τοῦ ὑπουργείου. Ἦθελες ἐρευνῆσαι καὶ τὴν τσέπην σου καὶ τὸ σιλάχι σου, ὅπως ἐξαγάγῃς, ἰάν εἶχες εἰκοσάλεπτον νὰ τὸ ἐπιστρέψῃς ἀπὸ τὸν φόβον σου.

Ὁ Ἀχ. Βελέντζας διὰ νὰ κατηγορήσῃ τὸν ἑαυτὸν του καὶ ὅχι τὸν πωλήσαντα αὐτῷ τὸ γραμματόσημον Καϊμάκην, πρέπει νὰ εἶχεν ὅχι μαλακότητα ἐν τῇ καρδίᾳ, ἀλλὰ μαλάκουναι ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ.

Δότε τὸν πατέρα εἰς τὰ τέκνα, τὸν σύζυγον εἰς τὴν γυναῖκα, τὸν πολίτην εἰς τὴν κοινωνίαν.

Εἶναι βερὺς ὁ στεναγμὸς τοῦ ἀθώου ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἐλάλησε μίαν ὥραν.

Θανόπουλος. Ἀντικρούει τὸν Παπαλεξανδρὸν ὑπαινιχθέντα τοὺς Βελέντζιδας, καθ' ὧν ἐζήτησε νὰ ὀδηγήσῃ τὴν δικαιοσύνην, ὃ δὲ Τυπάλδος ἐγείρεται καὶ κάθηται συνεχῶς, κάμνων αὐτῷ τὸν ὑποβολέα, δίδων τὰς σημειώσεις του, ὡς ἀεικίνητον νευρόσπαστον, καὶ δὲν ἔχει ἡσυχίαν.

Ὁ Παπαλεξανδρὸς πονηρῶς ἔριψεν εἰς τὸ μέσον ὑπαινιγμούς κατὰ τῶν Βελέντζιδων, καὶ παρεμόρφωσε τὸ γεγονός, ὅπερ κατέθεσεν ὁ Ἰωάννης Βελέντζας, διότι ἐν ᾧ εἶπεν ὅτι διὰ νὰ ἡσυχάσῃ τὴν μητέρα του ἔκαψε τὸ γραμματόσημον ἐν Χαλκίδι, εἶπεν ὁ Παπαλεξανδρὸς ὅτι τὸ παρέλαβε καὶ ἔκαυσεν εἰς Ἐπροχώριον.

Τὴν λέξιν τῆς ἐπιστολῆς «κατὰ παραγγελίαν σας» εἶπεν ὁ Παπαλεξανδρὸς ὅτι ὁ Βελέντζας τὴν ἔθεσεν ἐπίτηδες. Ἀλλ' ἰάν δὲν εἶχε δώσει τοιαύτην παραγγελίαν, τότε ὁ Καϊμάκης, λαμβάνων τὴν ἐπιστολήν, ἔπρεπε νὰ ὑποπτευθῇ κατὰ τι.

Ὁ προϊστάμενος τῶν ἐνόρκων λέγει ὅτι εἶπεν ὁ Παπαλεξανδρὸς καὶ ὅτι εἰς Ἐπροχώριον εὐρέθη πολὺ γραμματόσημον 20λεπτον γνήσιον, διότι κατηναλίσκετο πλαστὸν, ἕως τότε. Σηκώνεται ὁ Τυπάλδος ἀμέσως, ὡς ἡλεκτριθεὶς, διακόπτει τὸν Θανόπουλον, καὶ αὐτὸς ἐξηγεῖ ὡς θέλει τὸ περιστατικόν).

Ὁμιλεῖ 1 1/4 ὥρας.

Οἱ κατηγορούμενοι δὲν προσθέτουν οὐδὲν ἕτερον, καίτοι κληθέντες ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

(Διακοπή.)

Ἀρχεῖται 2 1)2 μ. μ.

Πρόεδρος. Ὁ ῥάπτης Σαρλῆς ἔχων δοσοληψίαν μετὰ τοῦ Α. Βελέντζα, ἔλαβε 70 20λεπτα παρ' αὐτοῦ, ὅπερ ἐνεφάνισεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον Σύρου, ὅστις τὸ ὑποπτεύθη καὶ ἔπεμψεν εἰς Ἀθήνας, ἐκεῖ δὲ μετὰ προηγουμένην ἐρευναν κατεδείχθη πλαστὸν, καὶ ἐνετάλη ὁ εἰσαγγελεὺς ὅστις μετὰ τοῦ Εἰσαγγελέως Χαλκίδος ἤρξατο ἀνακρίσεων. Ὁ Χαλκίδος κατέσχευεν εἰς χεῖρας τοῦ Ἀχιλλέως ἕτερα 8—10 εἰπὼν ὅτι τὰ ἡγόρασεν ἐξ Ἀθηνῶν ἢ Σύρου ἐκ τοῦ Ταμείου. Ὁ εἰσαγγελεὺς μετέβη καὶ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον καὶ ἀνεκάλυψε δύο ἐπὶ ἐπιστολῶν ἐξ Ἀγίας Ἀννης καὶ ὁ εἰσαγγελεὺς μετέβη ἐκεῖ, καὶ εἰς χεῖρας τοῦ ἐπιστάτου κατέσχευεν καὶ ἄλλα, ἅτινα εἶπεν ὅτι ἡγόρασεν ἀπὸ τὸν Ταμίαν Καϊμάκην. Ἐν ᾧ συνέβαινον τοιαῦτα, ὁ Ταμίας Ἀθηνῶν εἰδοποιηθεὶς ὅτι κυκλοφορεῖ κίβδηλον 20λεπτον ὡς πάντες οἱ λοιποὶ ἀνεκάλυψεν ἐν φύλλον ὅπερ τῷ ἐπώλησέ τις Παναράι, υἱὸς τοῦ Ταμείου, ὅστις πρῶτον εἶπεν ὅτι τὸ ἔπεμψεν ὁ πατήρ του, κατόπιν ὅτι τοῦ ἔδωκεν ὁ υἱὸς τοῦ Ταμεία

Καϊμάκη, ὅστις κληθεὶς κατ' ἀρχὰς μὲν εἶπεν ὅτι τοῦ τὸ ἔδωκε τις ἐν τῷ ἀτμπολίῳ, εἶτα ὅτι τοῦ ἔπεμψεν ὁ πατήρ του καὶ τέλος ὅτι τὸ ἔκλεψε τοῦ πατρὸς του. Τοῦτο κατέσχεθη καὶ παρὰ τῶν πραγματογνωμόνων παρτηρήθη ἰκριθῶς. — Εἰς Χαλκίδα ὁ Βελέντζας εἶπεν εἰς τὸν Καϊμάκην νὰ τῷ πέμψῃ γραμματόσημον καὶ τῷ ἔπεμψεν τοιοῦτο, ὡς ἡ παρὰ τοῦ Καϊμάκη δοθεῖσα τῷ εἰσαγγελεῖ ἐπιστολὴ 200 φύλλων διὰ τοῦ ἀνέσιου τοῦ Ἰωάννου ὅστις ὁμοῖον δὲν τὸ παρέδωκε, διότι μαθὼν τὰ περὶ κίβδηλου διαδιδόμενα τίς οἶδε τί τὸ ἔκαμε. — Εἰς τὴν μονὴν Ἡλίας, ὁ Μπούμπουλης συγχρόνως εἶδεν ἐν τῷ κιβωτίῳ τοῦ ἡγουμένου καὶ θελήσας νὰ ἴδῃ ἐσπρώχθη καὶ ἔπεσε, ἐρωτήσας δὲ ἔσχευεν ἀπάντησιν τοῦ ἡγουμένου ὅτι εἶχε καὶ ἄλλα ὅπερ ἔπεμψεν εἰς Λαύριον καὶ ἄλλαχού. Τοῦτο εἶπε καὶ εἰς τὸν διάκονον Σεραφεῖμ, εἰς δὲν δὲν ἔκαμαν ἐντίπωσιν. Ταῦτα ἡρνήθησαν ὁ ἡγούμενος καὶ διάκονος, ἰσχυρισθέντες ὅτι διέτλουν εἰς ἔχθραν καὶ καταθέτει ὁ Θεόκλητος οὕτως. Τοῦτο ἐκτιμήσατε σεῖς, οἱ ἑνορκοί, τίς λέγει τ' ἀληθῆ καὶ ἂν δύναται νὰ καταλογισθῇ τοῖς κατηγορουμένοις. Ὁ Ὁρ. Βελέντζας ἀπολογούμενος ἡρνήθη, ἰσχυρισθεὶς, ὅτι ἀπὸ τῆς Μεγάλης Πέμπτης μέχρι τῆς Τετάρτης τοῦ Διακαινησίμου ἦτο εἰς Ἀθήνας ὡς καὶ διὰ τῶν μαρτύρων τῆς ὑπερασπίσεώς του ἀπέδειξε. Πρὸς τοῦτοις ὁμολόγησεν, ὅτι ἔστειλε τῷ Καϊμάκῃ γραμματόσημα, καὶ τὸν παρεκάλεσεν, ἀλλ' ἦτο 10λεπτον, ὡς εἶπον οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεώς του Ζούκιος καὶ Οἰκονομίδης, προήχετο δὲ ἐκ περισσεύματος τῆς διαχειρίσεώς του ἐκ τοῦ ταμείου ὠθῶν. Ὁ Ἀχ. Βελέντζας ἀπολογούμενος ὁμολόγησε ὅτι παρὰ τοῦ Καϊμάκη. Σημειώσατε ὅμως ὅτι τὸ πρῶτον οὗτος εἶπεν ὅτι τὰ ἡγόρασεν ἐκ τῶν Ταμείων Σύρου ἢ Ἀθηνῶν. Τούτων ἐξετασθέντων καὶ ἀρνηθέντων, ἡρνήθησαν καὶ δεύτερον καὶ τρίτον εἶπε τὸν Καϊμάκην, ὃν τὸ πρῶτον ἠθέλησε νὰ κρύψῃ θεωρῶν ἀθῶον.

Ὁ Καϊμάκης ἡρνήθη ἐντελῶς ὅτι εἶχεν 20λεπτον πρὸ τῆς πράξεως, ὡς καὶ οἱ φιλάρετος καὶ διανομεὺς Σκόθος εἶπον, οἵτινες ἐζήτουν ἐπανειλημμένως. Ὡς πρὸς τὰ εἰς χεῖρας τοῦ υἱοῦ του εἶπεν ὅτι πιθανὸν τὰ ἔκλεψεν ἐκ τῆς βαλίντζας τοῦ Ὁρ. Βελέντζα, ἣν μετὰ τινος ῥαπτικῆς μηχανῆς πρὸ τοῦ Πάσχα εἶχεν ἀφήσει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὁ Βελέντζας. Εἶθε κύριοι νὰ πιστεύσητε ταῦτα ἢ μὴ, δύνασθε δὲ νὰ ἐπεκτείνητε τὰς κρίσεις σας καὶ ἐπὶ πραγμάτων μὴ κατατεθέντων. Ἠρνήθη δὲ ὁ Καϊμάκης ὅτι ἐπώλησεν εἰς τὸν ταχυδρόμον ἀγ. Ἀννης εἰπὼν, ὅτι ἀπ' οὗ ἡ Χρῆσις ἦτο ἀπηγορευμένη, ὁ ἐπιστάτης ἀγ. Ἀννης ἀντὶ νὰ τὸ ἐπιστρέψῃ πρὸς αὐτόν, ἂν τὸ ἡγόραζεν, ἐκεῖνος τὸ ἐπέστρεψεν εἰς Ἐπροχώριον, καὶ εἰς τὸν Δάραν δὲ εἶπεν ὅτι ἀπ' ἐκεῖ τὸ εἶχε προμηθευθῇ.

Ὁ Ἰω. Βελέντζας, δὲν ἡρνήθη ὅτι μετέφερε τὴν ἐπιστολήν εἰς τὸν Καϊμάκην, οὐχὶ ὁμοῦ καὶ τὸ δέμα ὅπερ περιεῖχε γνήσια. Τὸ βούλευμα βεβαιοῖ ὅτι ἕτερα γραμματόσημα ἐκτὸς τῶν κατασχεθέντων ἐν Σύρῳ, ἀγ. Ἀννη, Ἀθήναις καὶ Χαλκίδι, δὲν ἐκυκλοφόρησαν.

Ἐπὶ τούτων ἐνηργήθησαν τρεῖς πραγματογνωμοσύναι, δύο ἐν Ἀθῆναις, παρ' εἰδικῶν καὶ μία προχθὲς ἐνταῦθα, βεβαιοῦσα ὅτι εἶναι τῆς αὐτῆς πηγῆς· διαφωνεῖ εἰς τὴν τελευταίαν τὸ μέλος Ἀγγελοῦ Πιῦρετ, λέγων ὅτι παρουσιάζονται διαφοραὶ ἐκ τοῦ χρώματος, ὅπερ ἀποκρούουν καὶ δικαιολογοῦν οἱ λοιποὶ τρεῖς.

Ὁ εἰσαγγελεὺς ἐζήτησε τὴν ἐνοχὴν ὅτι ἐν γνώσει οἱ

κατηγορούμενοι ἐκυκλοφόρησαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ὅτι κατεσκεύασαν, διότι δὲν ἀπεδείχθη τοιοῦτό τι.

Ἡ ὑπεράσπισις τὴν ἀθώωσιν.

Ὁ εἰσαγγελεὺς τὸ δεύτερον λαλήτας ἀντέκρουσε τὴν ὑπεράσπισιν ἧτις πάλιν διὰ τῶν ἐτέρων μελῶν τῆς ἀντέκρουσε τὸν εἰσαγγελέα.

Μετὰ τοῦτο σὰς θέτω τὰ ἐξῆς ζητήματα, ἅτινα καίτοι τὸ ἐγκλητήριον περιλαμβάνει εἰς ἓν, ἐγὼ σὰς ἐχώρισα εἰς δύο, ἥτοι πρῶτον, ὅτι κατεσκεύασαν, καὶ δεύτερον ζήτημα ὅτι ἐκ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ ἐκυκλοφόρησαν. (Ἀναγινώσκει τὰ 2 ζητήματα). Ἀναπτύσσει ἐνταῦθα μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ζητημάτων τί ὁ νόμος ἀπαιτεῖ. Ἐκφράζει δὲ τὴν διάθεσίν του, ὅπως θέσῃ καὶ ζήτημα κυκλοφορίας ἄνευ συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ.

Εἰσαγγελεὺς. Δέχεται νὰ τεθῇ τὸ Γ'. Ζήτημα, ἄνευ προηγουμένης συνεννοήσεως μετὰ τοῦ κιβδηλοποιοῦ.

Τυπάλδος. Νὰ τεθῇ, ἀλλὰ τὸ ἐν γνώσει νὰ ἀναφερῇται καὶ εἰς τὸ ἀνταλλάσσει καὶ εἰς τὸ κυκλοφορεῖ.

Εἰσαγγελεὺς. Ὁ Πρόεδρος δύναται νὰ θέσῃ τὸ ζήτημα κατὰ Νόμον, καὶ ὅταν μεταβάλλεται μόνον ἡ βάση τῆς κατηγορίας, τότε γίνονται αἱ ἀντιρρήσεις κατὰ τῆς θέσεως τῶν ζητημάτων. Ἡδὴ ἡ ὑπεράσπισις ἐπιμένουσα νὰ εὐκρινισθῇ τοῖς ἐνόμοις ὅτι ἐν γνώσει ἀντήλλαξαν καὶ ἐν γνώσει ἐξώδευσαν, ὑποπίπτει εἰς ἀντίφασιν. Διότι δὲν δύναται τις νὰ παραδεχθῇ ὅτι, ἀφ' οὗ ἐν γνώσει τῆς κιβδηλείας ἀνταλλάσσει, ἐν ἀγνοίᾳ ἐξοδεύει τὴν ἀνταλλαγὴν. (γέλως).

Οἱ ἐνόμοι παραλαβόντες τὴν δικογραφίαν καὶ τὰ ζητήματα εἰσέρχονται εἰς τὸ δωματίον τῶν ὑπὸ φύλαξιν χωροφυλάκων τὴν 4 ὥραν Μ. Μ., ἐξέρχονται δὲ τὴν 5 1]2 ὥρ. Μ. Μ. καὶ ἀναγινώσκουσι τὴν ἐτυμηγορίαν.

Ἀναγινώσκειται ἡ ἐτυμηγορία ὑπὸ τοῦ προϋσταμένου, ἀποσιῶ τῶν κατηγορουμένων, δι' ἧς ἀποφαίνονται ἔνοχον τὸν Θ. Βελέντζαν, ὅτι ἄνευ συνεννοήσεως μετὰ τὸν κιβδηλοποιόν!!! ἀντήλλαξε καὶ ἐξώδευσε κιβδηλον γραμματόσημον, τοὺς δὲ λοιποὺς ἀθώους. Προσάγονται οἱ κατηγορούμενοι καὶ ὁ γραμματεὺς ἀναγινώσκει αὐτοῖς τὴν ἐτυμηγορίαν. Πρόεδρος ἀποφαίνεται ἀθώους τοὺς λοιποὺς καὶ διατάσσει τὴν ἐκ τῶν φυλακῶν ἀπόλυσίν των, διὰ τὴν πρᾶξιν ταύτην. Ἀπολύονται καὶ κρατεῖται ὁ Καϊμάκης ὡς κατὰ δικὸν δι' ἄλλην πρᾶξιν τοῦ Ταμεῖου Χαλκίδος.

Εἰσαγ. Ὡς πρὸς τὸν Θ. Βελέντζαν Κρίσιν Δικαστηρίου! Ἀφ' οὗ οἱ ἐνόμοι ἠθώωσαν τοὺς λοιποὺς ἐντελῶς, πρέπει ἐπιεικῶς νὰ τιμωρηθῇ καὶ ὁ ὡς ἔνοχος μόνος παραδεχθείς.

Συν. Σύμφωνοι.

Δικαστήριον 6 μηνῶν φυλάκισιν.

Ὁ Πρόεδρος εἶτα συμβουλευεῖ τὸν καταδικασθέντα νὰ σφραγισθῇ καὶ μὴ ὑποπέσῃ πλέον εἰς ἐγκλημα, καὶ δεῖξῃ δὲ μεταμέλειαν ἐν ταῖς φυλακαῖς, ὅπως γίνῃ ἄξιος Ὑ. Β. Χάρτιος. Δύναται δὲ, ἂν θέλῃ νὰ κάμῃ καὶ ἀνείρεσιν.

Τυπάλδος. Δηλοῖ ἀμέσως ὅτι θὰ κάμῃ ἀνείρεσιν, ἢ καὶ ἔκαμε τὴν ἐπαύριον.

Λύεται ἡ συνεδρίασις εἰς τὰς 6 τῆς ἐσπέρας τῆς Δευτέρας ἐν φωναῖς καὶ θορύβῳ.

Ἡ ἐτυμηγορία ἐθεωρήθη ἄδικος καὶ ἀπεδοκιμάσθη γενικῶς, ἂν καὶ ἐπιεικῆς, διότι ἡ ἐπρεπε (λέγουσι οἱ πολλοί) νὰ καταδικασθοῦν ὅλοι, καὶ ὅχι ν' ἀπολυθῇ ὁ Καϊμάκης

καὶ ὁ Ἰωάννης καθ' ὧν ἐπίσης κατετέθησαν τόσα ὡς πρὸς τὸν Ἀχιλλέα τὸν θεωροῦν ἀθώωτέον ὡς βλάκα.

Ἐν τούτοις τὸν Καϊμάκην ἠθώωσαν αἱ ἐνέργειαι τῆς ἀτμοπλοίας διότι εἶναι ἐξ Ἀμφίσης συμπατριώτης τοῦ Κεχαγιά.

Β.

ΑΠΟ ΤΕΡΓΕΣΤΗΣ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ.

Ἀκριβῶς ἐν ἔτος διαμονῆς ἀνεπλήρουν τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσού μου ἀπὸ Τεργέστης. — Κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ, τὸ ὁποῖον μετὰ ἓνα μῆνα, ἀπὸ ἰδικόν μου μετατρέπεται εἰς γρηγοριανόν, πόσα δὲν συνέβησαν ἄξια λόγου, φίλε Καλιβάν! Πόσα ἀφορῶντα τὴν πατρίδα μας γενικώτατα, καὶ πόσα ἀφορῶντα ἡμᾶς τοὺς δύο μερικώτατα. — Ἄξια ὅμως μνείας εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἡ προσάρτησις εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἐτέρου σχεδὸν ἡμίσεώς της, καὶ ἡ προσάρτησις ἡμῖν ἀμφοτέροις τοῦ ἐτέρου ἐπίσης ἡμίσεώς μας.

Ἀγαθὴ τύχη!

*

Ἡ ἑλληνικὴ ἐν Τεργέστη κοινότης εἶναι ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τῶν ὀπουδήποτε ἄλλοθι ὑπαρχουσῶν. Ὅ,τι ἰδίως διακρίνει τοὺς ἐν Τεργέστη ὁμογενεῖς, εἶναι ἡ ἐνότης τούτων μὴ ἀπαντρωμένη ἴσως ἐν μέρει καὶ ἐν ταῖς κοινωνικαῖς αὐτῶν σχέσεσι, ἀλλ' ἐν ὅλῃ αὐτῇ τῇ δραστηκτικότητι καταφαινόμενη ἐκάστοτε ἐν ταῖς γενικαῖς αὐτῆς σκέψεσι καὶ ἐργασίαις τεινούσαις εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθηματος καὶ τὴν ὡς οἶόν τε τοῦ ὅλου ὀνόματος, καὶ ἰδίᾳ ἐκάστου μέλους τῆς κοινότητος, ἑλληνικὴν μόρφωσιν.

Τοὺς ἐν Τεργέστη Ἑλλήνας παρωμοίασα καθόσον ἐγνώρισα, μετὰ τὰς ἀποικίας τῶν ἑρχαίων μας χρόνων, μὴ ἐξαρτωμένους, καθὼς ἐκεῖνας, διὰ θετικῶν νόμων ἀπὸ τῆς Μητροπόλεως, ἀλλ' ἠθικῶς στενότερα συνδεομένους μετὰ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους. Πολλοὶ περιστάσεις ἐθνικαὶ ἀπέδειξαν ὅτι οἱ ἐν Τεργέστη Ἑλλήνες εἰσὶν ἐπίσης πατριῶται, καθὼς καὶ οἱ ἐν τῷ ἑλληνικῷ Βασιλείῳ διατρίβοντες, μὲ μόνην ἴσως τὴν διαφορὰν, ὅτι ὁσάκις δὲν παρίσταται ἀνάγκη διὰ πραγμάτων ν' ἀποδείξωσι τὴν πρὸς τὴν πατρίδα συμπάθειάν των, ἀναλίσκουσι τὸν χρόνον των ἐμπορευόμενοι, ἐνῷ ἡμεῖς οἱ ἐντόπιοι Ἑλλήνες, καὶ ἂν τὰ πράγματα ἀπῇ, τὰ λόγια οὐκ ἀπῇ, τοῦ Κατσικαπῆ μάλιστα.

Οἱ Ἑλλήνες τῆς Τεργέστης εἶναι συντηρητικώτατοι, καὶ ἐνῷ ἀφ' ἐνὸς ἀγαπῶσι τὸν βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, ἀγαπῶσιν ἐπίσης τὸν Αὐτοκράτορα τῆς Αὐστρίας καὶ τοῦτο κατ' εὐχὴν, διότι ἄλλως δὲν θὰ ἦτο δύσκολον, χάριν ἀναψυχῆς, νὰ ἐδημιουργούσαμεν ζήτημα ἑλληνικόν καὶ εἰς τὴν κοιτίδα του Ἀδρίας!

Ἡ ἐν Τεργέστη ἑλληνικὴ κοινότης διακρίνεται ἐπὶ ἐμπορικῷ πνεύματι καθ' ὅλον τὸν αὐτόθι ἐμπορικὸν κόσμον, μὴ ἐξαιρουμένων οὐδὲ τῶν Ἑβραίων, οἵτινες μοι ἔρχεται εἰς τὸν νῦν τὴν στιγμὴν ταύτην, ἀποτελοῦσι καὶ αὐτοὶ ἐθνικότητα, καὶ μάλιστα κράτος — τὴν πλουτοκρατίαν.

Ταῦτα πάντα ἐγὼ συνέλεξα ἐκ τῶν τεργεσταίων ἐλλή-